

Jak dzieci uczą się języków obcych.

W obliczu zmian w programie wychowania przedszkolnego, wprowadzających od września 2015 roku obowiązkowe nauczanie języka obcego dla pięcioletków, ożyły dyskusje na temat wczesnego nauczania języków obcych. To dobry moment aby przyjrzeć się najbardziej rozpowszechnionym przekonaniom i wyjaśnić, ile jest w nich prawdy.

Dzieci uczą się języków szybciej dorośli - MIT

Źródłem takiego przekonania są niekwestionowane sukcesy dzieci imigrantów, które zawstydzają swoich rodziców tempem nauki i łatwością komunikowania się z innymi dziećmi. Nie jest jednak prawdą, że dzieci uczą się szybciej i łatwiej niż dorośli. Dzieci spędzają dużo więcej czasu niż dorośli, wyłącznie słuchają i używając języka obcego. Nie muszą pracować ani uczyć się w szkole i nikt nie ocenia ich przez pryzmat niemówiącego w języku obcokrajowca, jak to jest w przypadku ich rodziców. Motywacja dzieci do nauki jest silniejsza - one chcą się bawić i integrować z innymi dziećmi, podczas gdy ich rodzice często uczą się języka jedynie z przymusu ekonomicznego, zmuszeni szukać pracy za granicą. Tak więc faktem jest iż dzieci nie uczą się języków obcych szybciej niż dorośli. One tylko z łatwością uczą się komunikować w ograniczonym zakresie tematów.

Wczesna nauka języka gwarantuje dobrą wymowę - FAKT

To prawda. Mózg dziecka i jego narządy mowy zachowują charakterystyczną dla wczesnych faz rozwoju plastyczność do około dziesiątego roku życia. To ułatwia im poprawne wymawianie dźwięków nieistniejących w ich ojczystym języku, czego dorośli nie potrafią już robić z taką łatwością. Także badania naukowe potwierdzają, że dzieci rozpoczynające naukę języka obcego przed dziesiątym rokiem życia mają znacznie lepszą wymowę niż te, które zaczęły uczyć się później. Aby te umiejętności imitacyjne dzieci zostały w pełni wykorzystane, muszą być spełnione pewne warunki. Dzieci muszą mieć dobre modele do naśladowania i muszą je słyszeć odpowiednio często.

Naukę języka obcego należy zaczynać jak najszybciej - MIT

Ten pogląd naturalnie wypływa z dwóch omówionych wyżej. Skoro dzieci uczą się szybko i łatwo i mają szansę na doskonałą wymowę, to należy wprowadzać naukę jak najwcześniej. Dłuższy okres nauki powinien dać lepsze rezultaty. Niestety badania przeprowadzone w Europie tego nie potwierdzają. W testach mierzących ogólny poziom znajomości języka u nastolatków nie stwierdzono przewagi uczących się dłużej w zadanej sferze poza wymowę. Z pewnością naukę należy wprowadzać przed dziesiątym rokiem życia, aby zapewnić dzieciom szansę opanowania wymowy. Dużo wcześniejsze rozpoczęcie nauki jest jednak uzasadnione tylko wtedy kiedy stworzy się odpowiednie warunki, zapewni odpowiednią kadrę i kontynuację edukacji językowej od przedszkola aż do gimnazjum. Wcześniej na pewno nie znaczy lepiej, jeśli szukamy szybkich efektów i tanich kosztów. Jednakże kontakt z językiem obcym w przedszkolu daje dzieciom szansę nabycia pozytywnych doświadczeń i rozwinięcia motywacji do nauki z powodów innych niż obowiązek. Te pozytywne doświadczenia mogą zaowocować lepszymi wynikami w późniejszej edukacji szkolnej. Tak więc rozpoczęcie nauki przed dziesiątym rokiem życia daje gwarancję nabycia dobrej wymowy.

Uczenie się dwóch języków (ojczystego i obcego) szkodzi dziecku - MIT

Istnieją obawy, że wczesna nauka języka obcego jest obciążeniem dla umysłu dziecka i, że dziecko będzie mylić języki. Nieśluszenie. Wiele dzieci na świecie uczy się dwóch języków w domu. Umysł dziecka oddziela obydwa języki i dziecko wcześniej się uczy kiedy używać każdego z nich. Na przykład rozmawia w jednym języku z matką, a w innym z ojcem. Dziecko w dwujęzycznej rodzinie uczy się dwóch języków tak samo szybko jak inne dzieci uczące się jednego języka. Nie

jest opóźnione w stosunku do dzieci jednojęzycznych. Wręcz przeciwnie, badania dowodzą, że mózg dziecka dwujęzycznego jest bardziej rozwinięty w częściach odpowiedzialnych za język, pamięć i uwagę. Faktem jest, że dwujęzyczność wpływa pozytywnie na rozwój umysłowy dziecka.

Jeśli dzieci nie potrafią nic powiedzieć w języku obcym, to znaczy, że niczego się nie nauczyły - MIT

Nic bardziej mylnego. Małe dzieci uczące się języka obcego, tak jak dzieci uczące się swojego ojczystego języka, umieją już bardzo dużo, kiedy zaczynają produkować swoje pierwsze własne wypowiedzi. Mówienie jest poprzedzone długim okresem, w którym dziecko słucha. Następnie zaczyna rozumieć i reagować na język poprzez wykonywanie czynności. Podobnie pięcioletki uczące się języka obcego w przedszkolu będą spędzać wiele czasu na słuchaniu, powtarzaniu i wykonywaniu poleceń. Nie należy oczekiwać, że będą mówić wiele. Miarą sukcesu dziecka w tym wieku jest to ile języka obcego rozumie, nie ile jest go w stanie wyprodukować. Faktem więc jest, że dzieci uczą się rozumieć zanim zaczną mówić.